7de JAARGANG. CURAÇAO DEN 31n. MEI 1890 N° 335

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE PARA-QUESTIE

EN HAAR GEVOLGEN

in de TWEEDE KAMER.

———o———

De opzienbarende gebeurtenis in Suriname en de houding die de Gouverneur dier Kolonie, de H.E.G. Heer Savorin Lohman in die zaak tegenover de Koloniale Staten heeft aangenomen, is te zeer bekend dan dat wij daarover nog zouden uitweiden.

Wij beginnen daarom onzen Lezers reeds aanstonds mêe te deelen, hoe deze surinaamsche aangelegenheid in de Tweede Kamer onzer Staten Geneneraal behandeld is.

Den 24 April ll. en vgg. werd daar gedebatteerd over Hoofdstuk Koloniën.

Bij het voortgezet debat besprak de heer E. Cremers ernstig het bovengenoemd conflict dat hij diep betreurenswaardig noemde, omdat het gezag en de vrijheid zijn aangerand. Krachtig verdedigde hij het recht der Koloniale Staten om inlichtingen te vragen, en critiseerde de houding van den Gouverneur en de inlichtingen des ministers.

Na de afschaffing der slavernij werd het autocratisch stelsel vervangen door een uitgebreid parlementair systeem, waarbij den vertegenwoordiger zijn rechten en vrijheden volkomen zijn verzekerd.

Die vrijheid en onafhankelijkheid zijn in de bekende Para-quaestie en in de houding van den gouverneur tegenover de Staten aangeroerd gelijk spr. uitvoerig uit den loop der zaak aantoonde. De Staten waren in hun recht, de gouverneur is buiten zijn bevoegdheid gegaan, en dat werd hem zelfs door den minister Keuchenius in de Eerste Kamer beduid. Uit al wat aan de Kamer bekend is geworden blijkt dat aan het gezag en de vrijheid in Suriname groote schade is toegebracht. Spr. vroeg wat Regeering tot herstel daarvan denkt te doen?

De heer Smidt betuigde ook zijn diep leedwezen over het gebeurde. Zonder krachtige tusschenkomst van de Regeering dreigt daaruit voor de kolonië groot gevaar te ontstaan. Zoowel om het politiek beleid als uit een oogpunt van wettigheid is de houding van den gouverneur onverdedigbaar; hoewel er wel een en ander is, wat het gebeurde verklaart. Spr. noemde hier een en ander op en gaf daarop een uitéenzetting van Surinaamsche toestanden, die wij onzen Lezers niet willen onthouden.

Dat er hoogst *verkeerde* toestanden zijn, — sprak de heer Smidt — de Regeering *weet* het sedert lang. Ze kunnen wel geen op zich-zelven onjuiste handelingen rechtvaardigen, maar ook deze mogen voor gene niet de oogen doen sluiten. En met de rechtvaardigheid zou het strijden, indien voor het voortdurend bestaan van een aanwezig bederf ook niet de Regeering haar gedeelte van schuld werd toegekend.

Dat de Regeering niet onbekend was met het verkeerde in de kolonie, daarvoor zal ik geen bewijzen aanhalen, aan vroegeren ambstkring ontleend, die misschien onbescheiden zouden geacht worden, maar ik mag wijzen op hetgeen ik op 5 December 1888 zonder terughouding hier heb aangevoerd, wat, vermoedelijk wegens de waarheid die daarin werd uitgesproken, in de kolonie bij sommigen dan ook een weinig gunstig onthaal vond. Daarop wijs ik te liever, omdat die opmerkingen aan de gebeurtenissen der laatste maanden lang voorafgingen en deze derhalve daarop niet een schijn van partijtrekken voor deze of gene der twistende partijen kunnen doen vallen.

Wel gaf ik toen slechts *algemeene* aanduidingen, gelijk in een Parlement onder normale omstandigheden niet wel anders mogelijk is, maar de toenmalige minister begreep, blijkens zijn antwoord, de strekking daarvan ten volle.

Mag ik een paar punten herinneren, dan zou ik bij voorkeur aanhalen wat ik toen *Handelingen* blz. 428, kolom 1) te kennen gaf in deze woorden:

"Om, mijnheer de voorzitter, niet in het algemeene te blijven, moge ik in de eerste plaats wijzen op de onbetwijfelde regeeringstaak, bestaande in de zorg voor een goed en weldadig bestuur. Zal dit in de kolonie zijn, dan moet het vóór alles een krachtig bestuur wezen en de middelen bezitten om zich als zoodanig te handhaven en de uitvoering der na rijp overleg genomen maatregelen te verzekeren. Niet alleen voor veiligheid en zekerheid, maar ook voor de materieele belangen en bovenal ten behoeve van de zedelijke rechtsorde is een bezadigd klemmend gezag in de kolonie onontbeerlijk;"

waarbij ik verder nog voegde (*Handelingen* blz., 430, kolom 1):

"Daar is een goedaardige inlandsche bevolking, die echter tegen inblazingen en opruiingen, vooral tegen Nederland en Nederlanders gericht, dient beveiligd te worden, en die overigens ook in alle opzichten nog leering en leiding behoeft, waarvoor het Moederland mede verantwoordelijk is."

A bon entendeur demi mot suffit. Behoefte aan verbetering der uitvoerende macht, aan veiligheid, aan versterking der zedelijke rechtsorde, aan handhaving van het nederlandsch beginsel, wat is daarin al niet opgesloten? Mocht men een illustratie dier behoefte wenschen in bijzonderheden, ik zou schromen, haar volledig in 't openbaar te geven. Maar een enkele wil ik daarom nu toch niet terughouden.

Tot verzekering der uitvoering van na rijp beraad genomen besluiten zijn ambtenaren noodig, op wie het bestuur zich kan verlaten. Maar een feit is het, dat tegen de bekwaamste en vertrouwdste, indien ze Nederlanders en door geen bijzondere banden aan de kolonie gehecht zijn, aldaar systematisch in bedroevende persproducten, die er uitgegeven worden, zonder eenig tegenwicht te vinden in andere, een kruistocht wordt geopend, waartegen slechts weinigen bestand zijn, omdat de eerst tegen dezen, later tegen genen met zekere taktiek gerichte aanvallen, dag aan dag, jaar in jaar uit, zich voordoende in de meest krenkende verguizende en opruiende vormen, waarbij noch de persoon, noch het gezin, noch het privaat leven gespaard wordt, bij de lagere bevolking, die niets anders leest, een overtuigenden indruk achterlaten van de slechtheid en verdorvenheid der aangevallenen, die daardoor in de openbare meening op schandelijke wijze worden gebrandmerkt en zelfs niet zelden, niet alléén buiten, maar ook in huis, niet met rust worden gelaten. Ten gevolge hiervan ontvallen aan 's Lands dienst gaandeweg de meest kundige en aan den dienst het meest verknochte mannen, waaronder zelf ambtenaren zijn van groote verdienste voor den Lande, — en tegen de beste worden steeds de scherpste pijlen gericht, zoozeer zelfs dat, met toepassing van het ongelukkige spreekwoord: dat geen koe bont wordt geheeten, of er is wel een vlekje aan, zij hier te lande en zelfs aan het departement van Koloniên niet altijd buiten verdenking bleven. Daardoor wordt een toestand geboren, die onmogelijk kan te dulden blijven.

Maar — zal men wellicht vragen — wordt daartegen dan niets gedaan of is daartegen niets te doen? Het laatste *ja*, maar het eerste? Het hangt daar samen met andere toestanden, die sommigen ongelooflijk kunnen schijnen.

De door mij bedoelde persproducten staan zelfs lager dan de minste hier te lande, die wij hier in onze huizen niet gedoogen. Niettemin worden ze daar gesteund, zedelijk en stoffelijk ook door kwaardaardigheden van enkelen, tot in de Koloniale Staten, waar ze zelfs door het publiek worden toegejuicht. Hierdoor, in verband met het feit, dat de Surinamers-zelven, die met een ambt bekleed zijn, in die blaadjes geregeld stilzwijgend worden voorbijgegaan of hoog verheven, wordt een blijk van waarheid bijgezet aan het beweren, dat bepaaldelijk een uitdrijving van wat nederlandsch is en niet aan particulier-surinaamsch belang of inzicht kan worden dienstbaar gemaakt, het doel der kruistochten zou zijn. En tegen die voortdurende vervolgingen en lasteringen—want dit zijn het—is geen middel voorhanden. De rechterlijke macht althans schijnt ze zoo goed als onaantastbaar te achten......

Mijnheer de voorzitter, ik wensch hier nu niets meer bij te voegen, maar ga over tot een *tweede* herinnering, tot die van een andere kwaal, die ik op 5 December 1888 aanduidde, toen ik (*Handelingen* blz. 428 en 429) deze woorden sprak:

"Daarbij heeft zich in den loop der jaren een neiging vastgezet, dat die vergadering (namelijk namelijk de Koloniale Sstaten) zou zijn een politieke in dien zin, dat haar leden gerechtigd en geroepen zouden zijn, in de eerste plaats, soms zelfs hoofdzakelijk, om critiek te oefenen over en hun vertrouwen of wantrouwen te verklaren in het nederlandsche Gouvernement en 's Konings vertegenwoordiger in de kolonie te behandelen alsof dáár de verhouding ware gelijk die der Staten-Generaal in Nederland tot het Ministerie. Een neiging, die te schadelijker werkt, omdat het aan koloniën ei-

---

FEUILLETON.

Tiddo Winnengha

1277

I

—"¡Nó Tiddo!" Ipma, ricoe i na mes tempoe stimá na Jasum i Reyde, dos aldea na Friesland, dici; "koe mi roeman muhe bo no ta casa."

E homber na kende e palabranan ayí tabata dirihí, tabatin trinta anja di edad i un presencia desagradable i repugnante; un codicia maliciosa tabata boela fó di su wowonan hoendoe color di cinisji, protehé pa un frenta hanchoe i un igual par di pestanja; cuero dí su cara kimá di solo tabata cologá, i su lipnan diki i doblá tabata scondé dos careda di djente pretoe; pisá di curpa, bruto den su movimientonan i altanero den su modi di papia, atá descripción di un dje personahenan koe nos lo trecé na vista di nos amable lector-i lectoranan.

—"¿I pakiko no?"

—"¿Ki necesidad tini di mi doena bo esplicación? ¡Tendé un cos, Tiddo! nos ta amigo i larga nos keda amigo. Di modi no papia nunca di Itta, mi roeman muhé."

—"¡Con ke asina!" Tiddo a grita, i na mes tempoe un sonrisa di bofón a hací su cara bira ainda mas horrible; "sigur e hermosa senjorita lo kier un esposo mas encantador koe Tiddo Winnengha; Un coe cutis fini, palabra dulce, lenguahe amoroso, trato mugeril................................"

—"¡Pa santa Cruz!" no chanzá coe nomber di mi roemán muhé, sino bo ta irritá mi."

—"¡Demonio halá mi! ma awor mi sabi koe hende santoe, koe ta bai misa toer día, sa rabia també."

—"¡Ni un palabra más, Tiddo! Larga nos bebé un glas di binja coe otro, i bam papia di cosecha."

—"¿Ki cosecha ni cosecha?" Winnengha a gritá i él a dal su moketa duroe riba mesa. "¿Kende ta más ricoe i más poderoso koe mi den hinter Reyderland? Toer aki banda no tin un boer koe lo nengá mi manoe di su jioe muhé. Mester ta un honor pa bo, koe mi kier uni mi suerte i mi rikeza na es di bo roemán."

—"Nos ta basta ricoe" Ipma a respondé coe calma. "Dios a bendicioná nos tambe, i dote di mi roeman ta di más grandi di henter nos aldeanan."

—"¡Sí! bosol ta ricoe," Tiddo a gritá, i su wowonan a lombra di codicia; ma sin embargo boso no ta posedé ni mitar di lo ke mi tin."

—"Nos ta contento i dichoso. ¿Kiko más lo nos por deseá! Itta ta percurá pa cas, mientras mi ta dirihí nos posesionnan. Lo ta imposible pa nos di separá fó di otro."

—"Ma ta den bo mes interés, koe mi a haci bo e proposición ayí. Bo sabi masjá bon koe, según situación di bo propiedadnan, lamar por kibra damnan (dyken) i tapá toer bo terranan; i si ta cos nos reuni nos biennan i nos biba manera roemán coe otro, anto lo mi ta pa bo un poderoso auxilio den calamidad."

Ipma a keda miréle yen di desconfianza, i den su corazón él a despreciá e avaro. El tabata studiá kiko contestá riba e preposición vil ayí; pasobra él tabata sabi perfectamente, koe Tiddo kier a casa coe su roemán, únicamente pa su dote.

—"¿Com ta keda?" Winnengha koe ya a figurá su mes, koe él tin mitar pelea ganá, a grunja: ¿lo no ta locura di bo parti di no coerí aceptá mi proposición?"

—"¡Sí, Tiddo! larga nos biba manera roeman coe otro i nos un yuda otro como bon cristian, ora ocasión presentá. Ma mi ta bolbé repetí bo; ¡coe mi roemán muhé bo no ta casa!"

—"¿Ta indigno anto mi ta di casa coe n' éle! él a gritá casi ahogando di incomodidad.

—"La Virgen wardá mi di bisa tal cos. Ma Itta ta muchá ainda, él ta sina

gen is, dat op een naar 't schijnt onuitroeibare wijze alles, ook elke bestuurshandeling, in verband wordt gebracht met loutere persoonsconsideratiën, en omdat alléén een anti-gouvernementeele zin er populariteit heeft en geeft, en dit, afgescheiden van de eigenlijke zaken, van welke het algemeen veelal zelfs geen kennis neemt, althans in de kolonie die het hier betreft, een verderfelijken terugslag heeft op de kiezers, de pers en het publiek."

Ten aanzien van deze periode dient tweeërlei misverstand te worden vermeden.

Buiten *deze* Kamer heeft men daarin meenen te lezen alsof het de bedoeling ware geweest te beweren dat de Koloniale Staten een administratieve, niet een politieke vergadering uitmaakten. Anderzijds, ook dit moet ik naar aanleiding van hetgeen de geachte spreker uit Zuidhorn zeide, er wel bijvoegen, heeft men gemeend, daarin een afkeuring te zien, dat in die Vereeniging critiek werd uitgeoefend en oppositie gevoerd.

Noch het een, noch het ander is gezegd of kon bedoeld zijn. Het Regeerings-Reglement maakt de Koloniale Staten tot „het vertegenwoordigend lichaam der kolonie", geeft hun het recht van amendement en zelfs van initiatief, verstrekt hun de bevoegdheid om van den gouverneur inlichtingen te vragen, en tevens die om de belangen der kolonie bij den Koning, de Staten-Generaal, en den gouverneur voor te staan.

Het politiek karakter der instelling ligt daarin even onmiskenbaar als haar recht van afkeuring. Zelfs in den onwaardigen vorm, waarin zij door sommigen pleegt te worden te kennen gegeven, zou ik— hoezeer die vorm ook door niemand kan worden goedgevonden, — geen reden gezien hebben, daarover hier immer een woord te zeggen. Maar de *pointe* zit hierin, dat een *adat* zich heeft ontwikkeld, dat er geleefd wordt alsof de nederlandsche Regeering, de Staten-Generaal en 's Konings vertegenwoordiger in de kolonie voor hun rechtbank moeten verschijnen, om zich te verantwoorden. Ware dat het geval, het kon niet erger zijn. Men verloor uit het oog, dat de verhouding *niet* is gelijk die van een minister tot de Volksvertegenwoordiging hier te lande. De gouverneur is verantwoordelijk aan den Koning, niet aan de Koloniale Staten. Toch werd een houding in dien zin schering en inslag. Men gedroeg zich meer dan als een Parlement in den constitutioneelen Staat, en liet bij allerlei gemeende en vermeende grieven zelfs persoonlijkheden niet buiten het spel. *Hier* berust men nog, als de wettige macht uitspraak heeft gedaan, — daar nooit; de berg van grieven wordt eruit geformeerd. In plaats van zich te doordringen van eigen plicht en verantwoordelijkheid, om ook tot *opbouw* der algemeene zaak mede te werken en daartoe zelfs den stoot te geven, gelijk in het Regeering-Reglement werd bedoeld, blijkens de stukken, die de geachte afgevaardigde uit Zuidhorn heden-ochtend uit de geschiedenis van het Reglement nog in herinnering bracht - werd het niet zelden hoofdzaak, Regeering en gouverneur te berispen en daartegen te mokken, zonder dat het, behoudens een enkele uitzondering, leidde tot het inslaan van den aangewezen wettigen weg, om de belangen der kolonie bij den Koning enz. voor te staan, maar enkel met het gevolg dat, zonder de zaken te baten, in de publieke meening der kolonie, binnen haar kleinen kring, het bestuur gediscrediteerd wordt en in minachting gebracht……

In strenge bewoordingen gaf de heer Smidt nog zijn afkeuring te kennen over de houding van den Gouverneur, die in strijd had gehandeld met het recht der Koloniale Staten en zoozeer de bezadigheid uit het oog had verloren, dat hij de vertegenwoordigers der Kolonie smadelijk had bejegend.

De heer Schaepman wilde onpartijdig de zaak onderzoeken; maar juist daarom kwam hij op tegen de eenzijdige voorstelling van den heer Cremers, die alle licht wierp op de Koloniale Staten, en den gouverneur slechts als boeman en zondebok voorstelde.

Spreker nu betoogt dat de Koloniale Staten gezondigd hebben in den vorm hunner vraag en door den inhoud van de aangenomen overweging der motie.

Wel beweerden de Staten dat de toelichting niets smadelijks in hield, maar zij deden dit eerst 9 dagen later. Hij verdedigt den brief van den gouverneur niet; acht dien een ongelukkig gevolg van de ongelukkige motie Muller en het onderhoud van den Gouverneur met de Staten-leden ware beter nagelaten; hij handelde in toorn.

Wijziging van het Regeerings reglement achtte hij bepaald noodig.

De minister van Koloniën wees er op, dat de gouverneur de Para-quaestie zonder bloedvergieten had geëindigd. In plaats van waardeering, ontving hij van de Staten een motie, die slechts strekte om het hart lucht te geven tegen hem en het bestuur.

Nadere inlichtingen hadden slechts tot nieuwe aanvallen kunnen leiden. Dat de gouverneur inlichtingen weigerde is volkomen begrijpelijk en verdedigbaar, maar èn het oordeel over de motie èn de latere verhooren hadden achterwege moeten blijven. Dit heeft de minister openhartig aan den gouverneur medegedeeld.

Wijziging van het Regeerings-Reglement zou de minister wel overwegen, maar dat eischt groote voorzichtigheid. Inkrimping van eenmaal gegeven politieke rechten is een moeielijke zaak.

In de laatste zitting handelende over Hoofdstuk Koloniën stelde de Heer Smidt een motie voor, om te verklaren dat de Kamer met instemming vernomen heeft, dat de handeling van den gouverneur niet de goedkeuring der Regeering heeft kunnen wegdragen, en vertrouwt dat de Regeering zal waken, dat niet weer inbreuk zal worden gemaakt op de staatsrechtelijke bevoegdheden de Koloniale Staten.

De heer Schaepman stelde een motie voor, waarbij, gehoord de verklaringen der Regeering, vertrouwen in haar beleid wordt gesteld.

Na het debat bestreed de minister van Koloniën de motie-Smidt als treffende over het hoofd van gouverneur de Regeering. Met de motie-Schaepman had de Regeering vrede, al vond zij elke motie onwenschelijk met het oog op het effect in Suriname.

De motie Smidt werd *verworpen* met 46 tegen 35 stemmen; de motie-Schaepman met 78 tegen 1 stem aangenomen.

Hiermede eindigde de behandeling der Para-questie in de Tweede Kamer, die een onaangenamen indruk achterlaat. Voorzeker zijn beide partijen door Regeering en Vertegenwoordiging naar 't recht beoordeeld: de Gouverneur komt in geenen deele gerechtvaardigd uit het debat, ofschoon er verzachtende omstandigheden pleiten. Is zijn positie moeilijk, te meer takt, te meer bezadigheid en zelfbeheersching had hij moeten bezitten, dat hij in dezen geenszins getoond heeft. Ook de Koloniale Staten gaven hun prestige prijs, hoewel zij gebruik maakten van hun recht.

Maar wat den onaangenamen indruk van dit debat teweegbrengt, is al wat er naar aanleiding dezer zaak met open deuren in de Kamer over Suriname gesproken en den volke overgeleverd is: iets wat nimmer bij kan dragen om het gezag aldaar te doen eerbiedigen en de samenwerking tusschen Gouverneur en Staten te bevorderen.

Aan de Regeering in Nederland nu om hier verbetering aan te brengen. Mocht echter— wat spoediger is— de wensch van de surinaamsche „Volksbode" in vervulling gaan en Gouverneur en Staten elkaar de verzoenende hand reiken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Ll. Maandag herdacht de HEW. Heer F. Kieckens den dag, waarop hij voor veertig jaren de H. Priesterwijding ontving.

Groot was de belangstelling, die de jubilaris op dien feestdag van de zijde der bevolking mocht ondervinden. De plechtige H. Mis, door ZHE. geassisteerd door ZEW. Heeren C. Blommerde en V. Ebben, opgedragen, werd door een menigte geloovigen bijgewoond, die zich met moeite een plaatsje veroverden in het kapel van het Gasthuis, voor deze gelegenheid vroolijk versierd. In den loop van den dag ontving hij van zijne ambtsbroeders en vele anderen, aanzienlijken en armen de hartelijkste felicitaties. Ook de H. E. D. Gestr. Heer Gouverneur kwam den jubilaris, die zich voor Curaçao zoo verdienstelijk heeft gemaakt, in eigen persoon gelukwenschen.

Zijn H. E. D. Gestr. bracht hem op dezen dag den dank van de bevolking en vooral der armen van Curaçao, die gelijk hij 't jaren lang zelf aanschouwd en daarbij nog uit den mond van drie Zijner geachte Voorgangers vernomen had, meer aan Mgr. Kieckens te danken hadden, dan zij ooit konden vergelden. Hun wenschen en beden waren daarom zooveel te vuriger voor zijn behoud.

In de herinnering van den jubilaris zelven zal de dag van zijn 40 jarig priesterschap nog lang een aangenamen indruk achterlaten. God schenke ZHEerw. dat Hij zijn gouden priesterfeest in ons midden moge vieren.

—

Jongstleden Dinsdag diende Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten in het pensionaat Welgelegen aan zes pensionnairen en daags daarna aan 6 lazaristen in het hospitaal voor melaatschen het H. Sacrament des Vormsels toe.

—

In den nacht van Donderdag op Vrijdag heeft in de Willemstad een brutale inbraak plaats gehad in het pakhuis van den Heer J. De Castro.

Toen men des morgens den diefstal ontdekte, vond men eenige stukken gereedschap, die blijkbaar bij de inbreking gediend hadden.

Het zeggen is, dat de ontvreemde kleinoodiën eene waarde van meer dan *f* 10.000 vertegenwoordigen.

De politie stelt een ijverig onderzoek in.

—

Ten Parkette van den *Procureur Generaal* ligt der beschikking van den daarop rechthebbenden *een gouden ringerring met versiersels*, alhier op straat gevonden, alsook een **Doekspeld** ten Gouvernementshuize op den vloer gevonden, na de receptie aldaar op den 8 dezer.

—

BELANGHEBBENDEN kunnen zich van af *primo Mei e. k.*, ten *parkette van den Procureur-Generaal* vervoegen tot het doen slaan in halsbanden voor honden van de merkletter, bedoeld bij art: 1, en van de letter V voorgeschreven bij art. 5 van de verordening van den 27sten December (P. B. van 1890 N. 4).

—

Lijst van brieren, die onbestelbaar zijn bevonden:

Jan den Daas, Enrique C. Fuentes, Jeanette Glaser, Dolores G. de Locarno, Jacobo L. Maduro, C. W. Nemin, Willem Penso, Marine J. E. Prince, A. H. de Rochemont, Jorge Valbuena.

—

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de volgende kohieren van aanslag zijn executoir-verklaard; te weten:

Wegens "*Belasting op Grondeigendommen en Hypotheken*", over het jaar 1890, bij Gouvernements beschikking van den 3n. April 1890 N°. 220;

Wegens "*Belasting voor de Weerbaarheid*", over het jaar 1890, bij Gouvernements - besschikking van den 14n. Mei 1890 N°. 331;

Wegens "*Belasting op den Invoer*" "*Accijnsrecht op sterke dranken*" en "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken*", over het *Eerstekwartaal* 1890, bij Gouvernements beschikking van den 20n. Mei 1890 No. 343.

NEDERLAND.

Het *Dagblad* verneemt uit Leiden, dat de heer H. J. Bool, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor gemeld district, weder is ingestort. Een paar malen heeft hij zich onlangs nog naar het raadhuis kunnen begeven, doch thans is hij daartoe niet meer in staat.

---

inocente, asina devota, koe él no ta ocupéle sino coe trabao di nos cas i di bai pasa ora entera den misa. El ta pegá coe mi manera un jioe chikito ……¿Ta com lo mi por separá di djéle?"

I lagrima a yená wowo dje bon roemán homber.

—"¡Demonio kibra mi garganta, si bo no ta betoover!"

—"No vloek, Tiddo! Dios, el Senjor, por castiga bo."

—"¡Mahaderia!" e otro a grita. "Mi ta ofrece mi rikeza i mi yudanza, i bo ta tribi haci orguljo coe mi"

—"Mi no ta orguljoso pa lo ke mi ta posedé. Mi ta gradici bo pa bo proposición; i si ta cos awé o majan bo tin mester di nos, mi lo ta e promer un pa asisti bo."

—"¡Miserable! ¿Bo ta tribi papia asina coe mi? Hamás nunca lo mi por tin mester di bo. Mi teranan ta droemi i te den corazón di Reyderland, i lamar no por yegá cerca nan."

—"Bo ta papia coe soberbia, Tiddo! Nos no mester fada Dios su paciencia."

—"¿Ki fada, ni ki paciencia? ¿Acaso Tiddo Winnengha tin nada di temé?"

—"Nos tin di teme Dios."

—"Lo tabata mihor si bo a bai bisti un toog, i no bin sinta lezá mi les di moralidad. Den nos dos toer, cos ta cabá, no tin nada más……"

—"Mi ta keda profesá bo semper mi amistad, Tiddo! bo por contá coe mi."

—"Mi no ta deseá e amistad ayí, i di mi bo no tin nada di spera. ¡Sí! dia mi mira lamar hogá bo cas i bo teranan, mi lo no sali asistí bo. E ora ayí anto lo bo experimentá kiko mi a ofrecé bo."

—"No plegá, Tiddo! pasobra el koe scupi na cieloe, ta cai den su mes cara."

—"¡Koe Dios castiga mi anto! Ma lo mi hari den bo desgracia i den ruina di bo i di bo roeman muhé, koe ta rechazá mi awor coe tanta altaneria."

Dj' ayí él a sali coe un cara endemoniada, i plegando él a regresá na su cas.

II.

Tabata segundo dia di Pascua.— i den hinter Reyderland nan a celebra un doble fiesta. E fiesta di cristiandad a arrastrá aldeanonan di Jansum i Reyde bai e templo adorná, pa ayí nan celebrá e gran misterio di e anochi koe a producí un aurora eterna. Ayí luz di belanan bendita a iluminá e oscuridad misteriosa di e anochi i nan a keda ta derramá riba e muralja-i pilarnan decorá un sorto di claridad celeste. Hermoso tabata briljo dje altar mayor, trono di El koe a bira bende i ta biba meimei di nos. I ora e sacerdote a caba di consumá e Santo Sacramento i koe orgel a coeminsa yena e santo edificio coe e acorde celeste koe angelnan a cantá —e ora ayí tabata como si fuera e Dios di amor i di piedad tabata baha den corazón dje fielnan, pa El bolbé renacé den nan.

Ma ainda un otro motivo a invitá e aldeanonan agradecido di demoestrá nan gozo i nan alegria. El Senjor, dispensador di toer bendición, a haci Friesland merecé simpatia di emperador Rudolf, koe tabata goberna coe un voluntad firme i coe severa husticia. Coe energia él sabi di conservá paz na Friesland, teatro di frecuente i sangriente disgusto. Dos raza principal, esnan di Folking i di Gardring, koe incesantemente tabata derramando sanger di otro, él a lográ reconciliá nan; él a refrená noblenan, él a concedé mucho prerogativo, favor i libertad na hinter pueblo. Jansum i Reyde tambe a participá abundantemente den e bondadnan imperial, i nan a haya nan liber dje gran número di noblenan.

Ta pa esai tambe koe na presencia di tanto beneficio, nan tabata glorificá el Senjor den templo coe himnonan santo, mientras koe mas ayá exclamación di húbilo i chanza alegre tabata resoná i den cas i riba caya.

El ta continuá

——o——

—De Minister van Oorlog, kolonel Bergansius, in bevorderd tot Generaal-majoor.

—Een berichtgever van het *HBlad*, die de reisgezellen van Stanley te Brussel bezocht, ondervoeg hen o. a. over de Nederlandsche ondernemingen aan den Congo. Zoowel dr. Parke als Jephson meenden, dat de Nederlandsche nederzettingen aan den Congo, ten tijde dat de expeditie daar langs trok, de belangrijkste waren van het geheele land. Ze zijn veel ruimer geörganiseerd, hebben uitgebreider handelsbetrekkingen dan eenige andere firma, en weten meer dan deze van de omstandigheden partij te trekken. De Nederlanders kenmerken zich door groote gastvrijheid en welwillendheid tegenover ieder, die hun hulp behoeft. Aardig is het, hoe de Nederlanders zelfs in het zwarte wereldeel hun aard niet verloochenen. De gebouwen der Nieuwe Afrikaansche Handelsvennootschap te Banana, liggen op een schiereiland, dat door steenen dijken tegen de zee is beveiligd en hetwelk men, evenals in Nederland de wadden, door met vangdijken aanslibbing te bevorderen, voortdurend poogt te vergrooten. Wat den slavenhandel betreft, die ook in den westelijken Congostaat nog voortdurend gedreven wordt en niet zal kunnen worden uitgeroeid, vóór belet kan worden, dat negerouders hunne kinderen verkoopen, ook in dit opzicht geven de Nederlanders het goede voorbeeld, daar alle arbeiders vrij zijn en bezoldiging ontvangen. Zelfs voor de Krumano's, vroegere lijfeigenen van het Nederlandsche huis, wordt het door hen verdiende loon geboekt. Ze worden goed behandeld, hebben eene eigen woning, kunnen vrij trouwen en hebben andere rechten. De Nederlandsche nederzettingen zijn buitengewoon welvarend, zeide Jephson nog eens. Ze zijn ongetwijfeld de machtigste, wellicht van heel Afrika. Men dient hierbij in het oog te houden, dat het 3 jaren geleden is, sinds Stanley en zijne metgezellen door dat land trokken.

BUITENLAND.

Italie. — De heer Dingli, eerste rechter bij de rechtbank te Malta, is te Rome aangekomen. Hij volgt generaal Lintorn Simmons op als zaakgelastigde van Engeland bij den H. Stoel.

—. Studenten te Rome. hebben een vergadering willen houden, om te handelen over het oprichten van een standbeeld ter eere van Oberdank op het binnenplein van het universiteitsgebouw: naar de politie heeft het houden der vergadering belet.

Frankrijk. — President Carnot heeft Corsica verlaten en is te Nizza aangekomen, waar de gewone receptie, speechen enz. gehouden werden. Eigenaardig was eene begroeting door eene deputatie uit de vischvrouwen, die in nationaal costuum waren: een geplooide roode zijden muts, blauwe of witte omslagdoeken, opzichtige rokken. Nadat de presidente een compliment in haar eigenaardigen tongval had opgezegd, viel zij den heer Carnot om den hals en gaf hem een flinken kus. De heer Rouvier onderging het zelfde lot. Toen Carnot de stad verliet, stond de Vader van Gambetta op den weg, om hem bloemen aan te bieden. Het rijtuig vloeg in vollevaart voorbij; het heette, dat men den grijsaard niet gezien had.

Belgie. — Zaterdag 21 April is Stanley te Antwerpen aangekomen. Ten einde niet met een plechtige ontvangst lastig gevallen te worden, had hij geheim gehouden, hoe laat en met welken trein hij zou aankomen. Ten twaalf uur arriveerde hij en reed met de beide hem toegevoegde officieren en zijne makkers in drie gesloten rijtuigen naar het Hotel St. Antoine, waar een ontbijt gereed stond.

Het slechte weer maakte het voorgenomen tochtje op de Schelde onmogelijk. Te vier uren werd Stanley op het Stadhuis, welks gevel met Belgische, Congoleesche en Stedelijke vlaggen was versierd, door burgermeester, schepenen en raadsleden ontvangen. Een eerewacht van gewapende pompiers was voor de groote deur opgesteld, de beiaard speelde de Belgische, Engelsche en Amerikaansche volksliederen, de groote klok luidde, en op de Groot Markt, die zwart zag van menschen, ging een luid gejuich op, toen Stanley voorbij reed.

De burgermeester verwelkomde Stanley in het Engelsch Deze antwoordde en wees op het belang van den Congo voor de Antwerpsche zeevaart.

Te vijf uren had een plechtige zitting der Maatschappij van aardrijkskunde plaats in tegenwoordigheid van een overgroot publiek en onder groote geestdrift. De voorzitter, generaal Wouwermans, weidde uit over verdiensten van Stanley: in zijn antwoord leverde deze in breede trekken een verhaal van zijn laatste reis.

Des avonds had in de zaal van den Kunstkring een groot feestmaal ter eere van den reiziger plaats.

— Vrijdag 25 April is Stanley uit Antwerpen naar Brussel teruggekeerd, en Zaterdagochtend verliet hij de hoofdstad. De burgerwacht van St. Josse en de jagers-vrijwilligers vormde de eerewacht. In drie hofrijtuigen kwamen Stanley en zijn gezellen aan. Het afscheid tusschen hen en de Burgermeester van Brussel en St. Josse had in de rijk versierde groote zaal plaats en bestond in enkele korte woorden en handdrukken. Onder het spelen van het Amerikaansch volkslied stapte Stanley in, en de trein vertrok onder de klanken der Brabançonne.

Ten half een kwam hij te Ostende aan: veel vlaggen, veel publiek, burgermeester en schepenen, burgerwacht en artillerie, alles ter eere van Stanley, die onmiddelijk aan boord der *Prince Albert* ging en ten kwart voor eene reeds op weg was naar Engeland.

Duitschland.— In het Pruisische huis van afgevaardigden werd het regeeringsontwerp tot „ teruggave" der aan de Katholieke geestelijkheid onthouden gelden behandeld. Het ontwerp schenkt het kapitaal aan den Staat en doet jaarlijk 3½ percent aan de bisschoppen uitkeeren.

Namens de nationaal-liberale partij verklaarde de heer Sattler, dat zijne partij om wille des vredes het ontwerp zal aannemen, mits art: 3, volgens hetwelk de uitgekeerde renten door de bisschoppen slechts in overleg met den minister van eeredienst mogen aangewend worden, gewijzigd worde in dien zin, dat de wijze van gebruik voor een langen termijn in eens moet worden vastgesteld. Hij stelde daarom verzending van het ontwerp voor naar eene commissie.

De vrij-conservatieven achtten commissie noch wijziging noodig. Den Katholieken werd een geschenk aangeboden (!) wilden zij het niet hebben, dan zou het hun niet worden opgedrongen.

Graaf Strachwitz, lid van het Centrum, toonde de feilen aan in deze oud-culturkämpferische rede. De regeering heeft groote sommen aan de rechthebbenden ontvreemd; gestolen goederen moeten in hun ganschen omvang worden teruggegeven. Het ontwerp, zooals het daar ligt, kan het Katholieke volk slechts verbitteren in plaats van bevredigen.

De conservatieve partij verklaarde, het geheel eens te zijn met de nationaal liberalen. Zij verlangt daarenboven, dat, als aan de Katholieke Kerk eene „ dotatie" (!) gegeven wordt, de Evangelische kerk ook de haar beloofde krijge.

Nu trad dr. Windthorst op. Hij verklaarde, den eisch der Evangelischen, dat hun gegeven worde wat hun beloofd is, als zeer billijk te erkennen, en verlangde slechts, dat de Staat ook tegenover de Katholieke Kerk hare beloften zal vervullen en het gedane onrecht goedmaken. Spr. wenschte officiëel te vernemen, hoe de Paus en de bisschoppen over het ontwerp oordeelen voor, zoover hij wist, was van kerkelijke zijde geene goedkeuring aan de wet gegeven. Voor het Centrum is het ontwerp, zooals het daar ligt, onaannemelijk.

De minister van eeredienst zeide, dat eene restitutie niet mogelijk was geweest. Volgens zijne informatiën erkenden Paus en bisschoppen het ontwerp als duldbaar, (tolerirbar).

De heer Rickert zette daarna het standpunt der vrijzinnige partij uiteen: zij is tegen het ontwerp om het voor de Katholieken tyrannieke art. 3 (hetwelk nl. de renten niet naar goedvinden der bisschop, maar is overleg met den minister van eeredienst laat besteden.)

Zijn de andere partijen van oordeel, dat het ontwerp, indien het Centrum het niet wil aannemen, zooals het is, maar moet worden ingetrokken, hij oordeelde dat onrechtvaardig.

Ten slotte werd het voorstel, om het ontwerp in handen eener commissie van 21 leden te stellen, aangenomen.

—Keizer Wilhelm is Vrijdagavond 25 April en Keizerin Victoria is Zaterdagochtend te Darmstadt aangekomen: zij werden aan het Station met levendige toejuichingen begroet.

— Volgens de *Hamb. Nachr.* zijn alle Duitsche ambassadeurs naar Berlijn ontboden ter beraadslaging over aanhangige quaestien.

— De veldartillerie van het Duitsche leger zal geheel met bronzen kanonnen worden bewapend. Te Spandau is men met de vervaardiging reeds begonnen met het gietsel der in 1870 op de Franschen veroverde stukken.

— Windthorst, de leider van het Centrum, heeft van den Paus de Christus-orde ontvangen, de hoogste pauselijke onderscheiding, die van buitenlanders alleen vorst Bismarck en den hertog van Norfolk tot nog toe was te beurt gevallen.

— Keizer Wilhelm moet, bij zijn jongste bezoek aan Straatsburg, verklaard hebben, dat in de eerste drie maanden van een verzachting der paspoort-bepalingen aan de grenzen nog geen spraken kan wezen, daar de invoering van dit stelsel Bismarck's werk is geweest en de Keizer daaraan thans niet roeren wil. Eerst later zullen mogelijk verzachtingen worden aangebracht.

— Velen der invloedrijkste Israeliten te Munster, zijn voornemens, het sinds lang geopperde plan, om den Sabbath op Zondag te vieren, uit te voeren. De streng rechtzinnigen willen echter den Zaterdag als rustdag behouden.

Engeland.—Zondag middag ten vier uur kwam de *Prince Albert* met Stanley te Dover aan, waar minstens 10,000 personen zich aan de kade verdrongen. Verschillende generaals en gezanten wachten hem op. Nadat de Mayor van Dover den reiziger een welkomst- adres had aangeboden, ging de trein naar Londen op weg, waar hij omstreeks zes uur in het Victoria-Station aankwam.

Het Station was prachtig versierd, en buiten was eene enorme politiemacht noodig, om de woelige geestdrift des volks te beteugelen Baronnes Burdett Coutt was Stanley met hare equipage komen afhalen en bracht hem naar South Kensington, waar hij een huis betrok in Vare Gardens, dat hij gehuurd heeft. Langs den geheelen weg stond het volk geschaard en juichte Stanley toe.

— Volgens geruchten in de Clubs komt graaf Herbert van Bismarck in Mei te Londen, en zou prins Bismarck voornemens zijn dezen zomer Schotland te bezoeken.

—De vorige maand kwam er te Liverpool een schip aan beladen met 400 à 450 schapen, die levend uit Argentinië waren verzonden. De eerste poging tot vervoer van levend vee is goedgeslaagd, daar slechts weinige dieren onderweg waren bezweken. De schapen waren van Lincolnsch-ras en wogen 80 pond schoon aan den haak.

Rusland. — Het huwelijk van Czarewicz met eene Pruisische prinses is thans definitief afgestuit op den onwil der Synode, om hare toestemming te geven, tenzij de bruid tot het orthodoxe geloof overga. Dit nu is door keizer Wilhelm vlakaf geweigerd, daar hij niet wil toegeven aan den Russischen hoogmoed, die overgang tot het Grieksche schisma verlangt van West-Europeesche prinsessen, die Russische grootvorsten huwen, en het behoud der orthodoxie eischt voor Russischen prinsessen, die met Europeesche vorsten trouwen.

Indertijd is door Pruissn zelf aan dezen overmoed toegegeven. Keizer Wilhelm echter laat zich niet dwingen.

Spanje. — De Senaat heeft het wetsontwerp tot invoering van het algemeene stemrecht goedgekeurd.

—Te Barcelona heerschte een groote paniek wegens de dreigende houding der werklieden. Drie kanonneerbooten hebben hunne kanonnen op verschillende plaatsen der haven en kaden gericht.

Portugal. — Te Braga zal een een Katholieken - congres gehouden worden op 14, 15 en 16 Juli: het zal gesloten worden op het derde eeuwfeest van den marteldood van broeder Bartholomeo; alle Bisschoppen en Prelaten van het koninkrijk en de koloniën zullen uitgenoodigd worden tot dit congres, dat zijne zittingen in de kerk van het Seminarie zal houden.

Oostenrijk.—In Bosnië en Herzegowina wordt de bevolking door zekere personen opgehitst, om de overheersching der Oostenrijkers af te schudden. Men wil zich in deputatie naar den Sultan en naar den Czar begeven, om hun te verzoeken, gemeenschappelijk de Oostenrijkers te verjagen.

—Er is van Biala geen bericht ontvangen van nieuwe ongeregeldheden. maar bijna alle gegoede familiës hebben de Stad en omstreken verlaten en en zijn naar Lemberg en Krakau gevlucht. Het garnizoen is versterkt.

Bulgarije. — Een gewapende bende, komende uit Rumenië, heeft de Bulgaarsche grens overschreden en het dorp Vyanavatz aangevallen. Onmiddelijk zijn er troepen uit Widdin gezonden. Te Widdin hebben verscheidene inhechtenisnemingen plaats gehad. Er zijn proclamaties tegen prins Ferdinand en Stamboulof verspreid.

Turkije.—De Staat van beleg op Creta is opgegeven en de krijgsraden zijn ontbonden, tot groote voldoening van de Christen-bevolking.

Amerika. — Tengevolge der werkstaking onder de timmersmansgezellen te Chicago zij aldaar ernstige onlusten uitgebroken.

De werkstakenden hebben de gebouwen afgebroken, die door aangeworven werkvolk waren voltooid. Zij dreigen, deze vernieling te zullen voortzetten. De politie en de militaire macht zijn versterkt, daar de overheid een ernstig oproer te gemoet ziet.

Honderd schrijnverkers, die uit Engeland aankwamen, zijn te New York aangehouden als verdacht van ontboden te zijn, om de stakers van Chicago te vervangen, hetgeen door de immigratiewet verboden wordt.

— De Mexicaanscheregeering heeft met een opstand fonder de Indianen te kampen. In een onlangs gevoerd gevecht met de Yakiers verloren de rijkstroepen een officier en twee man: zij hadden verscheiden gekwetsten. Omtrent den uitslag van den strijd zegt de telegraaf niets: zij zegt alleen, dat de Indianen verliezen leden.

—De speelwoede te Chicago, moet verbazend zijn. Men rekent de ontvangsten der speelhuizen op tien millioen dollars 's jaars, en, volgens de booze wereld, laat zich de politie daarvan de helft in de hand stappen, en dan de oogen dicht doen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Mayo 24. Contestando e delegadonan di Egipto. Mr. Ribot dici koe gobierno francés ta ocupá na estudio di base dje decreto tocanti conversion di debe egipcio.

Londres. Rumornan koe a coeri riba estado di salud di la reina Victoria, ta desmentí. S. M. ta simplemente reumático.

Comision di Cámara di Comunes a aproba e lei di presupuesto.

Cartanan di Constantinopla ta bisa koe paz ta proclamá i koe nan a manda ehército di reserva bai.

Berlin. Tin nobo plamá den circulonan político, koe Czar a manifesta su satisfaccion, en virtud koe Príncipe Bismarck a hala fó di gobierno di Alemania.

New-York. E bill *Mackenly* riba tarifanan a sali aprobá coe 162 voto contra 142. Tin suposicion koe Congreso lo desaprobéle.

Paris, Mayo 25. Promer koe Mr.

Carnot a bai, Mr. Ribot a bisa den conceho di ministronan, koe ya conversion di debe di Egipto ta enteramente arreglá.

Nan ta sigura koe Francia a pidi gobierno spanjó di entrega e matadó Eyrand, koe nan a arrestá na Havana.

Londres. Sub-secretario di Rel. Ext. a manifesta den Cámara di Comunes, koe Estados Unidos lo no drenta den convencion di sucoe.

E Sub-Secretario di Hacienda dici, koe e convencion lo ta firmá, ora e gran potencianan bini di acuerdo coe otro.

Páris. Mayo 27. Popularidad di Mr. Carnot ta aumentá dia pa dia. Coe impaciencia nan ta sperele na provincianan. Nan ta bisa koe relacionnan entre Francia i Rusia ta continua semper bai bon. Francia ta confia koe na 93, Exposicion lo toema lugar na Rusia.

Berlin.— Rumor ta circula koe Von Caprivi a bisa oficialmente, koe Alemania lo manda otro curpa di ehército na frontera di Rusia.

Londres.— Noticia di Constantinopla ta bisa koe Turquia ta tarda pa respondé Rusia riba pagamentoe dje indemnizacion di guerra.

Nan ta teme koe e tardamentoe ayi lo provoca un conflicto na Oriente di Europa.

Havana.—Suscricion pa familia dje víctimanan di incendio a yega casi cien mil fuerte.

Santiago di Cuba.— Segun informe recibí, morto di Don Francisco Silva, cónsul general di Venezuela, tabata derá coe grandi solemnidad. Curpa consular i un representante di gobierno spanjó a camna delanti.

Paris. Mayo 28. Carnot a yega Besançon. Contestando un carta di felicitacion di pueblo di Alsacia i Lorena, él dici, koe el conocé masjá bon sentimentoenan francés dje provincianan ayi.

Berlin.— A falta poco pa emperador Wilhelm a moeri di caída fó di un wagen.

Nan ta bisa koe den luna di Agosto lo el bai visita Czar di Rusia.

Londres.— Marqués de Salisbury a suspendé negociacionnan den Inglaterra i Alemania riba asuntonan di Africa.

New-York.— Tin nobo ta circula koe Inglaterra, Alemania i Estados Unidos lo establecé un gobierno nobo na Samoa i nan lo habri un aduana nobo.

Madrid.— Conceho di ministronan a presenta su informe riba venta di ferrocarril central di Cuba.

Nan ta kere koe Sindicato inglés lo tin preferencia.

Paris. Mayo 29. — Lord Kunstford a recibi un carta di Cámara di Representantenan di Newfoundland; den djéle tabatin un protesta, dirihí na la Reina, contra e pretensionnan francés.

E vapor *Gascogne*, navegando di New-York pa Havre, a coeri subi tera na Scilly-Islands, na consecuencia di tempoe masja scur.

Nan ta sigura koe cristiannan na Creta lo paralizá toer nan negocio, si ta cos nan no ta haya proteccion contra mal trato di turconan.

Berlin.-Di caída for di un wagen, emperador Wilhelm a zwik su pia.

Paris. — Partidarionan di Boulanger a resolvé di bolbé reorganizá nan, afin di apoya nan representantenan den Parlamento. Fo di San Petersburgo nobo a bini koe e partido militar, koe por confia riba apoyo di opinión publica, ta excitá Czar contra alemannan: courantnan ta masjá pa guerra.

Lineanan telegráfica di Tonkin ta habri na disposición di público.

Roma.—Crispi a doena di conocé, koe gobierno tin intencion di apoyá obreronan.

Berlin.—Von Caprivi a reconocé den Reichstag koe ehercito di Francia i di Rusia ta mas fuerte koe el di Alemania i él a pidi un crédito, afin koe él ta prepará pa lo ke por bin socedé.

Havana.— Un viento pisá a pasa aki. El ta tumba un cas, i tabatin 15 hende heridá.

Madrid.— Algun courant i algun cámara di comercio ta contra pa e ferrocarril central na isla di Cuba cai den manoe di un Sindicato ingles, i nan ta pidi pa den 3 luna di tempoe tin un tendermentoe di nobo.

VERSCHEIDENHEDEN.

De Keizerin van Oostenrijk laat te Corfoe een prachtig Pompezaanschi paleis bouwen, dat zes miljioen zal kosten.

In een schoone omgeving zal het paleis op den top van een heuvel verrijzen, terwijl het geheel uit Carrarisch marmer zal worden opgetrokken, en met de zeldzaamste houtsoorten versierd. De tuinen zullen terrasvormig worden aangelegd met prachtige fonteinen; paleis en tuinen zullen electrisch verlicht worden.

Men herinnert zich het ontwerp van wijlen den Amerikaanschen kolonel Eads, betreffende den aanleg van een spoorweg voor het brengen van schepen over de landengte van Panama. Locomotieven moesten daarbij over een weg schepen voorttrekken, die, na uit het water te zijn gelicht, op een platten wagen waren geplaatst. Eene toepassing van dit stelsel is tegenwoordig in aanbouw in Canada, tusschen de baai van Fondy en de golf van Sint Laurens. De door te trekken landengte is 28 km. breed en wegens het zeer gunstig gelegen terrein is men in staat gewest, de lijn zonder krommingen en stijgingen aan te leggen. Zij bestaat uit een dubbelen spoorweg op eene breedte van 12 M. Hoewel de zwaarst te vervoeren last op 1000 ton wordt geschat, zullen de proefritten gedaan worden met eene belasting van 2000 ton. Men heeft hier rekening moeten houden met de getijden, die zich te Fondy dikwijls tot 18 M. verheffen; ook zullen de ascenseurs der schepen alleen bij gemiddelden waterstand toegankelijk zijn. De onderneming is toevertrouwd aan de beroemde bouwmeesters der Forth-brug, B. Baker en John Fowler, dezelfden, die met den Franschen Hersent bezig zijn met de studie van het reusachtig bruggeplan tusschen Engeland en Frankrijk. Men begroot de aanlegkosten van den Canadeeschen scheepsspoorweg op 25 millioen fr.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

Doet "Ptº España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Veneauel.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	April	30	Mei	10	Mei	22	Juni	3	Juni	14	Juni	26
Komt aan te CURAÇAO	Mei	7	„	16	„	28	„	10	„	20	Juli	2
Vertrekt van „	„	8	„	17	„	29	„	11	„	21	„	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	9	„	18	„	30	„	12	„	22	„	4
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	12	„	23	„	4
Komt aan te LA GUAYRA..	„	10	„	20	„	31	„	13	„	24	„	5
Vertrekt van „ ..	„	14	„	24	Juni	6	„	17	„	28	„	12
Komt aan te PTO. CABELLO	„	15	„	25	„	7	„	18	„	29	„	13
Vertrekt van „	„	15	„	26	„	7	„	18	„	30	„	14
Komt aan te CURAÇAO	„	16	„	27	„	8	„	19	Juli	1	„	15
Vertrekt van „	„	17	„	28	„	10	„	20	„	2	„	16
doet LA GUAYRA aan	„	18	„	29	„	11	„	21	„	3	„	17
doet PORT SPAIN aan			„	30	„	12			„	4	„	18
Komt aan te NEW-YORK..	„	25	Juni	5	„	18	„	29	„	10	„	24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	4
Komt aan te MARACAIBO....		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van „		15		27	Juni	8		18		30		13
Komt aan te CURAÇAO......		16		28		9		19	Juli	1		15

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Mei	8	Mei	18	Mei	28	Juni	11	Juni	21	Juli	3
Komt aan te CORO......		9		19		29		12		22		4
Vertrekt van „		15		27	Juni	8		18		30		14
Komt aan te CURAÇAO....		16		28		9		19	Juli	1		15

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

De passagiers die op den 22 Mei, en 3 en den 26 Juni uit New-York naar Pt- España vertrekken, zullen op Curaçao overschepen en acht dagen daarna de plaats hunner bestemming bereiken.

* Het Stoomschip *Philadelphia* zal Pto. España niet aan doen.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten op Curaçao.